

107 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

De lorreboer

't Beroep van lorreboer is bekant hêëlemael uitgesturreve. 't Is in deuze tijd onverstelbaor, maor hij had 'r een hêële dagtaok aan. Hij ree mit een hittekar en hij hieuw d'r ok nog een knechie op nae. Dat was een jongchie van 'n jaer of veertien en dat was t'r ok 's middags mit de waarme prak. 't Paerd mos ok d'n hêële week ete. Hoewel ze gêên kaainder hadde, en hij en z'n vrouw nog jong wazze, hieuwe ze ok een dagmaaisie, dat ok in de kost was. Dan kwam d'r ok nog êëns in de veertien daege een dag een huisnaaister. Dat mos aalemael betaold worde van de lorrehandel.

Ze beweunde saome een grôôt bewaarkelijk kespel mit een flinke schuur. Daer wiere de lorre gesorteerd en opgestaopeld. Hadde de mense dan zôôvel lorre? Dà-zal wel niet, want ze deeje niet gaauw wat weg. De mense wazze toendertijd aarg zuinigchies mit d'r vodde, want een hôôpie lorre broch toch al gaauw een paor dubbeltjies op. D'r wazze toe ok veul huisnaaisterties waer 't nôôdige knipafval vandaen kwam. Die verdiende daer dan ok weer een extraochie aan.

De lorreboer ging 's oches mit z'n hittekar en z'n knechie d'n dijk langs. Bij de slaogers nam die dan ok nog de afvalbotte mee. Die wazze bestemd voor een knôôpiesfebrieksie. Bij aale klante was 't love en bieje voor een handjie lorre. 't Zel voor mijn aaltijd wel een reaedsel blijve, hoe die man an 'n goed weeklôôn kwam. Tege de middag kwamme ze thius. Dan wier 't paerd uitgespanne, op stal gezet en verzurgd. De hande wiere gewasse en dan was 't etestjd en een uurtie schoftijd.

Nae de middag begon 't sortere. De wolle stukke wiere eerst ampart gelege, die broche 't mêêste geld op. Dan volgde de naaisterslorre, want die wazze mêêstal van nieuw goed en wazze weer wat meer waerd as 't gewone ketoen en zô. De rest wier bij meakor gedaen. Aales wier ampart gewoge op een bascule en netjies opgeschreve.

Dan wiere de lorre in zakke gedaen en in de loods opgestaopeld. De slaogersbotte wiere ok gewoge en in een zak gedaen. 't Is te begriipe, dat 'r- veraal in de zeumer-wel 's een luchie aan zat. 't Knechie vertelde me wel 's, dat de maoje soms kraakte onder z'n klompe.

Bij dat uitzoeke sting 'k wel 's te kijke, want ik was tuk op mooie lappies om wat van te prutse en ik moch verempeld wel 's wat uitzoeke. Maor nie te veul, want dan zee d'n baos dà 'k mit hêël z'n verdienste ging schuive. Op een keer hè 'k 'r is een paor mooie witte handschoentjies uitgehaold. M'n vriendinnechies wazze d'r hêël jeloers op.

Van tijd tot tijd wiere de lorre opgehaod deur d'n grôôthandel uit Dordt of Rotterdam. Die ree toen al miet een vradchtwaogentjike. In de schuur wier onderhandeld over de prijs, die schommelde blijkbaor nog al 's. Dan was 't wwr b ieje enlove tusse hum en de kôôpman en dat ging d'r niet aaltijd eve zachtzinnig lang. Maor op 't lest wiere ze 't aaltijd wel êëns en dan...., dan wier d'r een baksie gedaen bij de vrouw.

